

Păstrați povestea Uniunii Compozitorilor

Dragii mei,
Mult dragii mei,

Cu flăcăul care m-a însoțit toată viața, n-am apucat niciodată să schimb două vorbe despre Bătrânețe. Era tema pe care n-o propunem la variații, colțul cu penumbre în care tinerețea nu-mi permitea să pătrund. Și-așa, an după an, n-am găsit prilejul să-mi închipui că Bătrânețea pândește. Pe gaura cheii, pe horn, prin fereastra întredeschisă, într-o zi s-a furișat în odaie și de-atunci mă ține de vorbă, mă râcăie, mă plictisește.

"- Lasă-mă, Babo ! Tocmai acum ți-ai găsit ?..." Muzicanții mei se-agită: festivaluri, aniversări, decade, concerte, simpozioane, recepții, vernisaje... Și cu?... De-ați ști ce e în

sufletul meu când le văd pe toate trecându-mi pe alături. Altădată alergam, zburdam, zburam, le ieșeam în întâmpinare. Toate erau ale mele și eu al lor, nimic nu-mi scăpa.

"Muzicant" - atât, nu ofițer, nu medic, nu inginer, nu economist. O viață am trăit cu aleanul muzicii. Și astăzi încă, Euterpe mă cinstește cu pensia de bătrânețe.

Omul cât trăiește, multe nu le bagă în seamă. După moarte se scriu poveștile, cu viață mai lungă decât autorii. Timpul le parfumează, fantezia le înflorește, amintirea le păstrează, precum cristalul esențelor. Păstrați povestea Uniunii Compozitorilor și, meșterindu-i mai departe grădina, culegeți un buchet de "Nu mă uita" pentru cei care au trudit odinioară pe răzoarele ei, înflorind-o...

La Simpozion vă trimit gândul. Faceți-i loc între voi și întrebați-l:

"- Tu ce-ai fi făcut?... Cum te descurcai, cum e mai bine, ce crezi?..." Bătrân înțelept, gândul vă poate fi de folos...

Iar dacă am avut timp să scriu scurt, închei scurt:

"Iubiți muzica românească!"